

אחרי השיפוצים

אתם לבטח עוד זוכרים איך החברה התל-אביבית, לפני חמש שנים, התחלקה לשני מחנות: אלה שצידדו בגירושין של גל ומרירי לחוביין ואלה שהיו נגד.

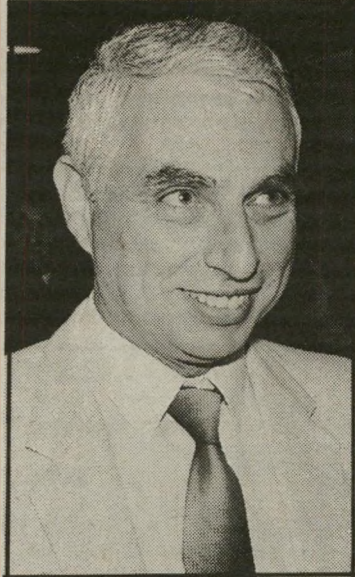
גל בן ה-29, כנס שאיל-הבשר נחמיה לחוביין ואשת-החברה התוססת והבלתי נלאית יונה לחוביין, התאהב בזמנו בכחורה היפאית והיפה, ואחרי רומאן קצר נישאו ונולדה להם בת. אך הנישואין האלה לא הצליחו והשניים התגרשו.

היו הרבה רכילויות, ואנשים שונים האשימו את בנייהמיספחה בהתערבות בחיי בנייהווג. גל נסע לאמריקה, ומירי נשארה בארץ עם הילדה, והמשיכה לעבוד בידיעות אחרונות כמוכירתו של נדח מוזום המנות, ולאחרמכן עברה לעריכה.

מירי שמרה על פרופיל נמוך ביותר. כמעט ולא ראו אותה במקומות הנוצצים, ומי שפגש אותה שמח לשמוע שיש לה חבר איטלקי, העובד בשגרירות של ארצו כאן.

אבל זה באמת היה מזמן. לפני פחות מחודש עזבה אותנו מירי לדרום-אפריקה לצמימות, ואתם בטח שואלים למה בחרה יפה, צעירה ונחמדה עוזבת את הארץ לטובת דרום-אפריקה?

זה מפני ששם יש לה חבר, שאותו הכירה באחת הטיסות שלה לחו"ל.

צבי טל העולם הזה

פרופסור זבי שפירא התאהב באחות צעירה

החכמים, קרי הפרופסורים. הגירושין נעשים בדיסקרטיות, בלי הרבה גילויים מרעשיים, ואצל העשירים והמפורסמים יש הרבה רעש וליכלוד מעניין. אותי מסקרן מה קורה בסיפור-הגירושין אצל מישהו שהוא גם פרופסור וגם עשיר. כשיהיה לי כזה, אני מבטיחה להקדיש לו לפחות עמוד אחד.

תאונות עבודה

החברה שלי שוש שאלה אותי השבוע מדוע אני כותבת סיפורי-רכילות על פרידות וגירושין של עשירים בלבד. ענית לה שחיי

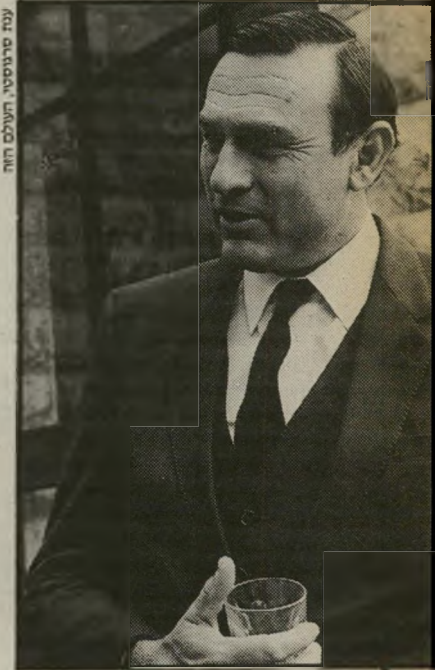
שוש לא נכנעה ושאלה אותי מדוע אני לא כותבת על אנשי-אקדמיה שמתגרשים. אמרתי לה שכררר-כלל חייה-האהבה שלהם משעממים כמו הספרים שלהם. שוש גורא כעסה, ואמרה שהיא תראג לכמה סיפורים, אולי לאי-כליך עסיסיים, אבל כהחלט מעוררי-עניין.

כעבור כמה שעות היא התקשרה וגילתה לי שפרופסור יובל לוי, מרצה למישפטים באוניברסיטת תל-אביב, ועורך-דיון בעל משרד גדול, עזב את הבית. לא הבנתי לאן הוא עזב. שוש אמרה שאת העבודה השחורה אעשה אני. אחרי כמה רדינגים לכל השפוינים שלי בעולם המישפטים, גיליתי שהפרופסור, שנחשב לאחד הגברים הנאים בתל-אביב, הוא כעלה של רינה, ויש להם ילדים נשואים.

כמהלך עבודתו קרתה לו תאונת-עבודה, הוא הכיר את עורכת-הדיון גבריאלה דה לאו, התאהב בה ועבר להתגורר איתה.

ואם לא די לכם בכך, אז השפיון שלי, שהוא עצמו בעל כמה תארים, נתן לי עוד טיפ וגילה לי שפרופסור זבי שפירא, משתיל הלכות מביילינסון, מנהל מיספטי-גירושין מאשתו, ושיש לו רומאן עם אחות יפה העובדת בבית-החולים שלו. מה שנקרא עוד תאונת-עבודה.

או אתם בטח רואים את ההבדלים אצל

פרופסור יובל לוי התאהב ועזב את הבית

אופרה אחרת

תקופה קצרה חברה של המוסיקאי דויד קריבושי.

לעמוס יש אח בשם מזלי שפירא, מפיק בכיר בנלי-צה"ל.

השפיראים התגרשו לפני כמה שנים, וכל אחד פנה לכיוון שלו, וברור שהכיוונים היו שונים, כי אתי היא חיה חברתית, אוהבת-מסרי בות-זחברה, ועמוס הוא גבר מופנם, המעדיף מיסגרות מצומצמות. אתי אוהבת את חייה הלילה ומכירה רבים מאנשי הבהומה התל-

חשכתי שיקרה משהו, אך אתם חייבים להורות שגם כלום זה משהו בנסיבות מסוימות.

הפרופסור עמוס שפירא היה במשך כמה שנים דיקן הפקולטה למישפטים. עוד הרבה לפני כן הוא הספיק להתחתן עם אתי שהיא כיום רופאה בתל-השומר במחלקה האונקולוגית, בעלת תואר במוסיקה. הם התגרשו כשהתגלה שיש לה רומאן עם אחר, שאין לו אף תואר אקדמי. לבנייהווג לשעבר יש בת בשם לימור, שהיתה במשך

סיפור מודרני

היא אשה ידועה בחיים הציבוריים, עברה כבר מזמן את ה-50, נראית טוב, שמורה היטב, אלגנטית, מכרת בתפקיד בכיר בגוף ציבורי ידוע. היא גם נשואה.

הסיפור שהגיע אליי הולך ככה:

שעות רבות ביום היא מקדישה לראיונות עם מועמדים-לעבודה בגוף הציבורי שהיא עומדת בראשו. ברוב המקרים המועמדים הם גברים, והיא מציעה להם תפקידים שונים באותו גוף. בכמה מן המקרים הם מתקבלים לעבודה, אבל הם צריכים להיות, ככה מרכלים, לא רק בסדר בעבודה, אלא גם נחמדים במיוחד אל הבוס. איך בדיוק נחמדים! הנה סיפור אחד לדוגמה:

ובר כבן 40, נשוי ובעל מיספחה, הגיע אליה לראיון. הוא נראה לה מתאים, והיא נתנה לו את הג'וב, לא לפני שהיא אמרה לו שתפקידו דורש, מדי פעם, היעדרויות מן הבית, ובכלל זה לינה בבתי-מלון. נצטרך לישון בבתי-מלון, ככה הוא אמר לי שהיא אמרה לו.

כבר ביום הראשון לעבודתו הוא יצא עם הבוסית לפעילות משותפת בענייני-עבודה. הגיעה שעת ערב, ואחר-כך הלילה, והגבר הבין שהבוסית שלו רוצה ממנו עוד משהו, לא רק עבודה. זה לא היה בדיוק בראש שלו, והוא עשה עצמו כלא-מבין.

למחרת הוא בא לעבודה, נתקל ביחס צונן מצידה, ובהזמנה להיכנס לחדרה. שם הוא שמע שלצעה הוא לא יכול להמשיך בתפקיד. היא אמרה משהו,

מירי לחוביין חבר מהטיסה

אבל זה לא הסיפור שרציתי לספר לכם. במיקרה ותגיעו לקייפטאון ותהיו מוזמנים לארוחת-צהריים בווילה מפוארת עם בריכת-שחייה, ולא תזוהו את האשה למרות שהיא תיראה לכם מוכרת, הרי זה בגלל השיפוצים שהיא עברה לפני הנסיעה. מירי עשתה קילוף-פינים, וגם טיפלה בעור כמה חלקים בגופה, וכעת היא חטובה ושופעת-איברים, אם את מבינים למה כוונתי.

את הרירה בשיכון-ללמד בתל-אביב היא עזבה. את מרבית הרהיטים מכרה, ואת חלקם איכסנה. או נאחל לה בהצלחה, ונקווה שהפעם זה ילך לה.

ואכן, שניהם חובבי-אופרה. לנשף של אנו דת ידידה-אופרה הגיעו השניים, בנפרד, ורצה אלהים והם נפגשו כשהוא ניגש לברך ידידה שישבה בסמוך אליו, והיא, במיקרה, עשתה קיצור-דרך לשולחן שלה. השכתי שיקרה משהו, אבל יוק. היא אמרה לו שלום, הוא אמר לה, וזוהו. ממש כמו שני זרים. אבל ראיתי שהלב שלה קצת זז, ואולי גם אצלו זז משהו, אבל לא יכולתי לראות, כי הוא היה כשגבו אלי.

יתכן שבעוד כמה פגישות הם יגלו שיש להם הרבה יותר במשותף מכפי שהיה להם בעבר, או שאולי לכל אחד מהם יש אהבה. כשאדע ארווח לכם.

אל ידעו העולם הזה

עמוס ואתי שפירא ושום דבר לא קרה

אביבית, ואילו עמוס אוהב את חברת אנשי-האקדמיה והאינטלקטואלים למיניהם. אתם יכולים להבין מזה שהאפשרויות שהם ייפגש שו, שלא במיסגרות מישפחתיות, הן קלושות. אבל הם חיו יחד במשך הרבה שנים. אז בוודאי יש להם נושאים משותפים.

כתירוץ, על טעון אישור של מועצת המנהלים, אבל באמת לא חשוב מה היו התירוצים. השורה התחתונה היתה: אתה ממוטר.